

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 2To/14/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5821010240
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marcela Malatká
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5821010240.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Marcely Malatkej a sudcov Mgr. Anny Mihálikovej a JUDr. Eriky Bebčákovej na verejnom zasadnutí konanom dňa 4. mája 2022, o odvolaní obžalovaného J. E. proti rozsudku Okresného súdu Námestovo, sp.zn. OT/63/2021 zo dňa 24.11.2021, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného J. E. **z a m i e t a .**

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Námestovo, sp.zn. OT/63/2021 zo dňa 24.11.2021 bol obžalovaný J. E. uznaný vinným z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák. a z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák., na tom skutkovom základe, že:

i napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu Námestovo spisová značka 6T 14/2018 zo dňa 08. 03. 2018, ktorý nadobudol právoplatnosť 29. 05. 2018, v spojení s rozsudkom Krajského súdu Žilina spisová značka 1To 37/2018-218 zo dňa 29. 05. 2018, mu bol, okrem iného, uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá po dobu 5 (päť) rokov, dňa 06. 10. 2021 v čase okolo 23.51 hodine, po predchádzajúcom požití alkoholických nápojov, viedol osobné motorové vozidlo značky WV GOLF evidenčné číslo NO 650 AO po ceste číslo I/78 a to smerom od herne zvanej „MONAKO“ na obec Lokca, okres Námestovo, pričom pred obcou Ťapešovo, na odstavnej ploche v klesaní, v blízkosti budovy rozostavanej píly, bol zastavený a kontrolovaný hliadkou Obvodného oddelenia PZ Námestovo a vykonanou dychovou skúškou mu bolo zistené 0,67 mg/l alkoholu v dychu.

Za spáchanie tejto trestnej činnosti okresný súd obžalovanému uložil podľa § 348 ods. 1 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 4, § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. h), písm. m) Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 61 ods. 3 Tr. zák. súd uložil obžalovanému aj trest zákazu činnosti viesť akékoľvek motorové vozidlá, resp. motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 7 rokov a 5 mesiacov.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný J. E. prostredníctvom obhajcu elektronicky dňa 9.12.2021, ktoré následne zdôvodnil písomným podaním doručeným elektronicky zo dňa 17.1.2022 Okresnému súdu Námestovo, a to nasledovne:

I keď obžalovaný proti napadnutému rozsudku podal dňa 9.12.2021 odvolanie v celom rozsahu, doplnením odvolania zo dňa 17.1.2022 zmenil rozsah podaného odvolania, a to upresnením, že proti napadnutému rozsudku podáva odvolanie iba v časti uloženého trestu.

V odvolaní poukazuje na ustanovenie § 34 Trestného zákona, v zmysle ktorého pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne okrem iného aj na poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a a jeho

pomery. Ďalej poukazuje na ustanovenie § 36 písm. l) Trestného zákona, v zmysle ktorého poľahčujúcou okolnosťou je to, že páchatel sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval.

Prvostupňový súd rozhodol vo veci najskôr trestným rozkazom sp.zn. OT/63/2021 zo dňa 08.10.2021, ktorým bol obžalovanému uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov, pričom súd zaradil obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Súčasne mu uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu po dobu 7 (sedem) rokov a 5 (päť) mesiacov.

Proti tomuto trestnému rozkazu dňa 18.10.2021 podal obžalovaný odpor. Na základe vyššie uvedeného vyplýva, že napadnutým rozsudkom bol obžalovanému uložený rovnaký trest, ako mu bol uložený trestným rozkazom zo dňa 08.10.2021. Po zrušení trestného rozkazu sp.zn. OT/63/2021 zo dňa 08.10.2021, na základe podaného odporu obžalovaným, nariadil prvostupňový súd pojednávanie na deň 24.11.2021. Na tomto pojednávaní sa obžalovaný priznal k spáchaniu trestného činu a tento aj úprimne oľutoval. Keďže sa obžalovaný na hlavnom pojednávaní dňa 24.11.2021 priznal k spáchaniu trestného činu a tento trestný čin aj úprimne oľutoval, nastala u neho nová poľahčujúca okolnosť, ktorá neexistovala v čase, keď prvostupňový súd rozhodoval trestným rozkazom, teda túto poľahčujúcu okolnosť bolo potrebné zohľadniť a uložiť obžalovanému nižší trest, než mu bol uložený trestným rozkazom. Hoci súd zistil u obžalovaného aj dve priťažujúce okolnosti v zmysle § 37 písm. h) a m) Trestného zákona, tieto boli prvostupňovému súdu známe už v čase, keď rozhodoval trestným rozkazom zo dňa 08.10.2021, t. j. už vtedy na tieto prihliadol pri určovaní druhu trestu a jeho výmery.

Keďže súd od vydania trestného rozkazu, sp.zn. OT/63/2021 zo dňa 08.10.2021 do vydania napadnutého rozsudku zistil u obžalovaného iba jednu poľahčujúcu okolnosť, nemohol obžalovanému uložiť rovnako prísny trest, ako mu pôvodne uložil trestným rozkazom zo dňa 08.10.2021.

Okrem toho, prvostupňový súd nezohľadnil osobu páchatel'a a jeho pomery, keď z vykonaného dokazovania vyplynulo, že je otcom maloletého dieťaťa vo veku jeden a pol roka, o ktoré sa aj riadne stará, a že je jediným poberateľom rodičovského príspevku na toto dieťa, čo bolo preukázané aj listinnými dôkazmi. Obžalovaný preukázal, že je riadne zamestnaný, pričom z tohto príjmu aj riadne prispieva na výchovu a výživu jeho maloletého syna.

Na základe vyššie uvedeného obžalovaný uvádza, že trest uložený mu v zmysle napadnutého rozsudku považuje za neprimerane prísny, najmä v časti nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Prokurátor sa k dôvodom odvolania obžalovaného J. E. písomne nevyjadril.

Obžalovaný sa na verejné zasadnutie konané o jeho odvolaní nedostavil. Krajský súd za splnenia zákonných podmienok podľa § 293 ods. 5 Tr. por. verejné zasadnutie vykonal v neprítomnosti obžalovaného. Obžalovaný bol o termíne verejného zasadnutia upovedomený riadne a včas. Upovedomenie o termíne verejného zasadnutia obžalovaný osobne prevzal dňa 1.4.2022, pričom bol v upovedomení poučený o možnosti vykonania verejného zasadnutia v jeho neprítomnosti. Obžalovaný neúčast' na verejnom zasadnutí žiadnym spôsobom neospravedlnil, ani nežiadal o jeho odročenie na iný termín. Obhajca obžalovaného sa zúčastnil verejného zasadnutia, pričom uviedol, že jeho klient má o konanom verejnom zasadnutí vedomosť, ospravedlňuje jeho neúčast', nakoľko sa vyskytla náhla situácia, v dôsledku ktorej sa nemohol dostaviť na verejné zasadnutie a pripraviť písomné ospravedlnenie. Vzhľadom na povahu trestnej činnosti však nie je v zmysle zákona potrebný súhlas obžalovaného s vykonaním verejného zasadnutia v jeho neprítomnosti.

Krajský súd následne nezistil existenciu žiadnej zákonnej prekážky v zmysle § 293 ods. 6 Tr. por., ktorá by bránila vykonaniu verejného zasadnutia v neprítomnosti obžalovaného.

Prokurátor na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní obžalovaného navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd na podklade podaného odvolania, po zistení, že v predmetnej veci niet zákonného dôvodu na postup podľa § 316 Tr. por., preskúmal podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku o treste, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Pri preskúmaní prihliadal i na chyby, ktoré síce odvolaním neboli vytýkané, ale sú takej povahy, že by mohli byť dôvodom na podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Následne zistil, že odvolanie obžalovaného J. E. bolo podané v zákonom stanovenej lehote, oprávneným subjektom, proti výroku rozsudku, proti ktorému je prípustné, avšak nie je dôvodné.

Krajský súd po preskúmaní predloženého spisu primárne zistil, že procesný postup súdu prvého stupňa, ktorý predchádzal napadnutému výroku o treste, bol vykonaný spôsobom zodpovedajúcim ustanoveniam Trestného poriadku. S ohľadom k tomu, že obžalovaný J. E. na hlavnom pojednávaní pred súdom prvého stupňa urobil vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe podľa § 257 ods. 1 písm. c) Tr. por., (ktoré súd pre potreby ďalšieho konania a rozhodnutia považoval za priznanie spáchania skutku) odvolací súd preskúmal zákonnosť postupu okresného súdu v súvislosti s jeho rozhodnutím o prijatí vyhlásenia obžalovaného. Zistil, že v tomto smere konal súd prvého stupňa správne a neporušil žiadne procesné ustanovenie. Obžalovaný dal vyhlásením o vine dostatočne najavo, že žiadnym spôsobom nenamieta skutkové a právne závery obžaloby. Priznanie viny bolo teda súdom prvého stupňa prijaté v súlade so zákonom a stalo sa nemenným. Zákonným bol potom ďalší postup súdu prvého stupňa, keď nevykonal dokazovanie v rozsahu priznanej viny a vykonal len dokazovanie ohľadne uloženia trestu obžalovanému J. E..

Reagujúc na odvolacie námietky obžalovaného vo vzťahu k výroku o treste, ktorý obžalovaný napadol podaným odvolaním, odvolací súd predovšetkým uvádza, že prvostupňový súd v tomto smere vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie. V odôvodnení rozsudku poukázal na konkrétne dôkazy vykonané ohľadne rozhodnutia o uložení trestu obžalovanému, ako aj na konkrétne skutočnosti z týchto dôkazov správne zistené a dôležité pre uloženie trestu obžalovanému za spáchanú trestnú činnosť.

Ďalej odvolací súd z odôvodnenia napadnutého rozsudku zistil, že súd prvého stupňa pri ukladaní trestu obžalovanému správne vychádzal zo zásad pre ukládanie trestov upravených v ustanovení § 34 Tr. zák., osobitne v zmysle § 34 ods. 4 Tr. zák. prihliadol najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prítiažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť nápravy. V tomto smere odvolací súd v podrobnostiach odkazuje na podrobné a správne odôvodnenie napadnutého rozsudku, s ktorým sa v jeho podstate stotožňuje.

V rámci skúmania existencie poľahčujúcich a prítiažujúcich okolností súd prvého stupňa u obžalovaného J. E. správne zistil jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zák. (obžalovaný sa priznal k spáchaniu trestnej činnosti a jej spáchanie úprimne oľutoval). Správne u obžalovaného zistil aj dve prítiažujúce okolnosti, a to podľa § 37 písm. h) Tr. zák., t.j. obžalovaný spáchal viac trestných činov (konkrétne dva trestné činy - prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. a prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák.) a podľa § 37 písm. m) Tr. zák., t.j. obžalovaný už bol odsúdený pre spáchanie trestného činu. V prípade nezahladených odsúdení aj krajský súd poukazuje na predchádzajúce odsúdenie obžalovaného v konaní vedenom na Okresnom súde Námestovo pod sp.zn. 6T/14/2018, kde bol rozsudkom zo dňa 8.3. 2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline, sp.zn. 1To/37/2018 zo dňa 29.5.2018, právoplatným 29.5.2018, uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. h) Tr. zák. a prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák., za čo mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 14 mesiacov so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Zároveň mu bol uložený aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu päť rokov. Trest odňatia slobody si vykonal dňa 14.10.2019, výkon trestu zákazu činnosti mu naďalej plynie. Pri prevahe prítiažujúcich okolností okresný súd správne obžalovanému ukladal trest odňatia slobody zároveň aplikujúc aj ustanovenie § 38 ods. 4 Tr. zák. (podľa tohto zákonného ustanovenia sa zvyšuje dolná hranica zákonom určenej trestnej sadzby trestu odňatia slobody o jednu tretinu). Napokon okresný súd obžalovanému plne v súlade so zákonom ukladal trest ako úhrnný, aplikujúc ustanovenie § 41 ods. 1 Tr. zák., pretože tento ukladal za dva prečiny spáchané úmyselne jedným skutkom. V zmysle uvedeného zákonného ustanovenia § 41 ods. 1 Tr. zák. je najprísnejšie trestným prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák., za ktorý je možné uložiť trest odňatia slobody až na dva roky a ktorá trestná sadzba trestu odňatia slobody podľa § 348 ods. 1 Tr. zák. bola v danom prípade rozhodujúcou pre ukládanie trestu odňatia slobody obžalovanému (ako však už bolo uvedené vyššie, u obžalovaného bolo nutné takto ustanovením § 348 ods. 1 Tr. zák. určenú trestnú sadzbu trestu odňatia slobody v konečnom dôsledku upraviť postupom podľa § 38 ods. 4 Tr. zák., t.j. zvýšiť dolnú hranicu trestnej sadzby trestu odňatia slobody o jednu tretinu). Obžalovanému potom okresný súd správne a plne v súlade so zákonom trest odňatia slobody ukladal v trestnej sadzbe 8 mesiacov až 2 roky.

Obžalovaný J. E. v tejto trestnej veci na hlavnom pojednávaní pred okresným súdom učinil vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe podľa § 257 ods. 1 písm. c) Tr. por. (podľa § 257 ods. 4 Tr. por. súd obžalovanému povolil, aby namiesto vyhlásenia, že je vinný, vyhlásil, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, ktoré súd pre potreby ďalšieho konania a dokazovania považoval za priznanie spáchania skutku) po splnení zákonných podmienok vyhlásenie okresný súd prijal a obžalovaného uznal vinným v zmysle podanej obžaloby. Krajský súd si je vedomý toho, že v takomto prípade vyhlásenia o vine obžalovanému môže byť uložený trest odňatia slobody aplikujúc ustanovenie § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. per analogiam, teda znížený až o jednu tretinu pod dolnú hranicu zákonom určenej trestnej sadzby trestu odňatia slobody (Stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR č. 44 publikované v Zbierke Stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 5/2017). Aj v prípade vyhlásenia viny však obžalovaný automaticky nemá nárok na postup pri ukladaní trestu odňatia slobody podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. per analogiam, teda znížený pod dolnú hranicu zákonom určenej trestnej sadzby trestu odňatia slobody až o jednu tretinu. Nakoľko sa jedná len o možnosť, súd musí vždy skúmať, či sú tu splnené zákonné podmienky pre postup pri ukladaní trestu podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. per analogiam. V danom prípade krajský súd zistil viaceré konkrétne skutočnosti, pre ktoré u obžalovaného by nezodpovedalo stavu veci a zákonu ukladať trestu odňatia slobody aplikujúc zákonné ustanovenie § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. per analogiam. Obžalovaný sa tejto trestnej činnosti dopustil po vykonaní trestu odňatia slobody aj za rovnaký trestný čin a trestnú činnosť v súvislosti s vedením motorového vozidla a počas plynutia trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu. Teda ani hrozba uloženia ďalšieho trestu v prípade porušenia uloženého trestu zákazu činnosti vodiča nebola pre obžalovaného dostatočnou výstrahou, aby viedol riadny život. Predchádzajúci výkon trestu odňatia slobody si u neho zrejme dostatočne nespĺnil svoj prevýchovný účel, keď tejto trestnej činnosti sa dopustil nie s až tak veľkým časovým odstupom od prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody za predchádzajúcu trestnú činnosť. Obžalovaný žalovaným skutkom spáchal dva trestné činy, a to prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák. a prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. Jedná sa o úmyselné trestné činy. U obžalovaného v tomto prípade ide o tzv. špeciálnu recidívu, keď už v minulosti bol uznaný vinným pre trestný čin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky (v konaní vedenom na Okresnom súde Námestovo pod sp.zn. 6T/14/2018).

Obžalovaný však nepochybne na hlavnom pojednávaní pred okresným súdom učinil vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku podľa § 257 ods. 1 písm. c) Tr. por., čo pri ukladaní trestu obžalovanému nemožno ponechať bez povšimnutia. Pri určovaní výmery trestu nemožno dať na jednu úroveň páchatela trestného činu, ktorý vyhlásil, že je vinný (nepopiera) zo spáchania trestného činu, v dôsledku čoho nebolo nutné v konaní pred súdom ďalej vykonávať dokazovanie ohľadne viny obžalovaného, ktorý súčasne takýmto spôsobom prejavil kritický postoj k spáchanej trestnej činnosti, jej spáchanie úprimne oľutoval a páchatela, ktorý spáchanie skutku popiera a v konaní pred súdom bolo nutné vykonať celé dokazovanie ohľadne viny obžalovaného. Vzhľadom k tomu, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o tom, že nepopiera spáchanie skutku podľa § 257 ods. 1 písm. c) Tr. por., krajský súd sa stotožňuje s uložením obžalovanému trestu odňatia slobody v podstate na dolnej hranici zvýšenej trestnej sadzby trestu odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov. Ak by obžalovaný nebol učinil vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku, bolo by na mieste obžalovanému uložiť trest odňatia slobody vo vyššej výmere, k stredu trestnej sadzby trestu odňatia slobody, s prihliadnutím na kriminálnu minulosť obžalovaného a povahu tejto spáchanej trestnej činnosti.

Krajský súd na okraj poznamenáva, že poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zák. bola zohľadnená už vo vydanom trestnom rozkaze zo dňa 8.10.2021 a ak aj obžalovaný urobil na hlavnom pojednávaní vyhlásenie o tom, že nepopiera spáchanie skutku podľa § 257 písm. c) Tr. por., nepristúpila žiadna nová poľahčujúca okolnosť, na ktorú by mal súd prihliadať pri ukladaní trestu. Obžalovanému bol uložený totožný trest ako v trestnom rozkaze pri nezmenenom pomere poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, pričom by nebolo namieste obžalovanému ukladať trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby trestu odňatia slobody. Trest sa ukladá za spáchanie dvoch úmyselných trestných činov, jedná sa o špeciálnu recidívu a nemožno opomenúť ani kriminálnu minulosť obžalovaného, spáchanie trestnej činnosti pomerne krátko po vykonaní nepodmienečného trestu odňatia slobody a počas plynutia trestu zákazu činnosti vodiča).

Okresný súd správne obžalovaného za splnenia zákonných podmienok podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, nakoľko

obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestnej činnosti vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin (v tejto súvislosti krajský súd poukazuje na výkon nepodmienečného trestu odňatia slobody uloženého obžalovanému v konaní vedenom na Okresnom súde Námestovo pod sp.zn. 6T/14/2018). Za tohto stavu potom aj krajský súd má za to, že pre dosiahnutie účelu trestu u obžalovaného pre jeho nápravu je nutné, aby si obžalovaný trest odňatia slobody vykonával v prísnejšom strednom stupni stráženia.

Krajský súd ako odvolací totožne so súdom prvého dospel k záveru, že obžalovanému nie je možné uložiť trest odňatia slobody s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu, ani iný alternatívny druh trestu (peňažný trest, resp. trest domáceho väzenia). Ako správne už poukázal okresný súd obžalovaný má v odpise z registra trestov dva záznamy. Prvý záznam je odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 6T/21/2011 zo dňa 24.3.2011, právoplatným 24.3.2011, ktorým bol uznaný vinným z trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1. 2 písm. c) Tr. zák., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní 20 mesiacov do 25.11.2012 a zákaz činnosti riadiť motorové vozidlá na dobu 30 mesiacov. V prípade oboch uložených trestov sa osvedčil a odsúdenie má zahladené. Je potrebné poznamenať, že zahľadzenie odsúdenia nemá vplyv na jeho posudzovanie z hľadiska spôsobu vedenia riadneho spôsobu života obžalovaným. Druhým odsúdením je rozsudok Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 6T/14/2018 zo dňa 8.3.2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline, sp.zn. 1To/37/2018 zo dňa 29.5.2018, právoplatným 29.5.2018, ktorým bol obžalovaný uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák. a prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 14 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ktorý vykonal 14.10.2019 a trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá na dobu 5 rokov, ktorý mu aktuálne naďalej plynie. Je potrebné zvýrazniť, že aj v prípade odsúdenia pod sp. zn. 6T/14/2018 obžalovaný viedol motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu, pričom koncentrácia alkoholu v krvi obžalovaného v čase dopravnej nehody bola minimálne 2,37 promile a spôsobil poškodenej ťažkú ujmu na zdraví. V aktuálne prejednávanej veci obžalovaný aj napriek uloženému trestu zákazu činnosti viesť motorového vozidlá na dobu 5 rokov, motorové vozidlo viedol pod vplyvom alkoholu a dychovou skúškou mu bolo namerané 1,34 promile. Len na doplnenie krajský súd poukazuje na výpoveď samotného obžalovaného v prípravnom konaní zo dňa 7.10.2021 (strana 19), kde výslovne uviedol, že napriek zákazu viesť vozidlá automaticky si sadol za volant a šoféroval, keď s kamarátom išli spolu do mesta. V meste v bare požívali alkohol a pred polnocou sa odtiaľ vracali späť a až v tomto čase ich zastavila policajná hliadka, čo nasvedčuje u obžalovaného o jeho „ignorantskom“ postoji k dodržiavaniu povinností vodiča v rámci cestnej premávky a k uvedomeniu si možných závažných následkov na živote, zdraví a majetku iných osôb v prípade vedenia vozidla pod vplyvom alkoholu.

U obžalovaného boli splnené aj zákonné podmienky podľa § 61 ods. 1 Tr. zák. pre uloženie trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu, nakoľko obžalovaný sa súdnej trestnej činnosti dopustil v súvislosti s vedením motorového vozidla. Podľa § 61 ods. 2 Tr. zák. trest zákazu činnosti je možné uložiť na 1 rok až 10 rokov. V danom prípade však stavu vecí a zákonu zodpovedalo uloženie trestu zákazu činnosti podľa § 61 ods. 3 Tr. zák. tak, ako to správne uviedol súd prvého stupňa, teda v hornej polovici trestnej sadzby uvedenej v odseku 2 na dobu sedem rokov a päť mesiacov. Obžalovaný bol v tejto trestnej veci uznaný vinným okrem iného z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák., ktorého sa dopustil ako vodič dopravného prostriedku a za takýto trestný čin už bol v minulosti odsúdený (v konaní vedenom na Okresnom súde Námestovo, sp.zn. 6T/14/2018). Krajský súd len na okraj poznamenáva, že podľa § 61 ods. 7 Tr. zák. na ukladanie trestu zákazu činnosti podľa odsekov 3 až 5 nemá vplyv ani zahľadzenie odsúdenia.

Vzhľadom na všetky zistené konkrétne skutočnosti týkajúce sa osoby obžalovaného, ako aj spáchanej trestnej činnosti, dôsledne prihliadajúc na zásady ukladania trestov v zmysle § 34 Tr. zák. a zákonné ustanovenia, podľa ktorých bol obžalovanému trest ukladaný, pri zohľadnení, že obžalovaný na prvom hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku podľa § 257 ods. 1 písm. c) Tr. por., odvolací súd potom obžalovanému súdom prvého stupňa uložený trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, ako aj uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 7 rokov a 5 mesiacov považoval za zákonný a spravodlivý, ktorý je objektívnym vyjadrením spáchanej trestnej činnosti, zodpovedajúci kritériám individuálnej, ako aj generálnej prevencie, ako aj zodpovedajúci potrebám dosiahnutia účelu trestu u obžalovaného. Z vyššie uvedených dôvodov potom

krajský súd odvolanie obžalovaného smerujúce proti výroku o treste napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa ako nedôvodné postupom podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Záverom krajský súd poznamenáva, že obžalovaný v rámci odvolania neuviedol žiadne také právne významné a relevantné skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé zvrátiť vecne správne a zákonné rozhodnutie súdu prvého stupňa o uložení trestu za spáchanú trestnú činnosť obžalovanému. Dôvodom pre uloženie miernejšieho trestu obžalovanému nie je, že obžalovaný v súčasnej dobe pracuje a riadne sa stará o svojho maloletého syna. Obžalovaný súdenú trestnú činnosť nepochybne spáchal, pričom právnym následkom spáchanej trestnej činnosti je uloženie zákonného a spravodlivého trestu, ktorý si obžalovaný musí vykonať. Obžalovaný si bol a je vedomý, že je otcom, svojich otcovských povinností a o to zodpovednejšie sa mal správať, aby sa vyhol negatívnym následkom ďalšej spáchanej trestnej činnosti.

Vo vyššie uvedenom ide o podstatné dôvody, na základe ktorých krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Senát rozhodol pomerom hlasov 3 za a 0 proti.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.